

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE GRUPPO II/70% - AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE P.T. DI GORIZIA - REG. TRIB. DI GORIZIA N. 5 - 28-01-1949
TASSA RISCOSSA	ITALY	
UREDNIŠTVO IN UPRAVA: REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE		RIVA PIAZZUTTA, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481/533177 - Fax 533177 - Pošni t/rn 11234499
PODUREDNIŠTVO:		Vicolo delle Rose, 7 - 34135 TRIESTE - TRST - Tel. 040/414646

Nevarnost državljanske vojne v FLRJ Zadnja kopija podobe svetogorske M.B.

Po več mirnih koncih tedna je v nedeljo počilo v Plitvicah, sicer svetovno znanem naravnem parku na Hrvaškem. Kolono vozil ministrstva za notranje zadeve Republike Hrvaške je iz zasede napadla skupina 29 srbskih miličnikov iz bližnje občine Titova Korenica (kjer živi veliko Srbov), ki se je pred dnevi oklicala za del Srbske krajine in se »odcepila« od Hrvaške. V tri urnem spopadu so bili ubiti trije hrvaški policisti, sedem pa jih je bilo ranjenih. Hrvaška televizija je v precej dramatičnem tonu poročala o dogodku, za katerega je treba reči, da je šlo za največji oborožen spopad med hrvaško oblastjo in srbskimi paravojaškimi enotami na Hrvaškem, ki bi lahko priklical Armado na jugoslovanske ulice, saj je ta zagrozila, da bo posegla le tedaj, če bo prišlo do mednarodnih oboroženih spopadov. V nedeljo zvečer, do česa takšnega ni prišlo, pač pa je Armada celo dala na razpoložljive vojaški medicinski helikopter, pri čemer je poudarila, da je namenjen za prevoz ranjencev z obeh spopadnih strani. Vendar je armada na ukaz Zveznega predsedstva pozneje nastopila v pomiritev obeh strani.

Na Plitvicah so poleg Armade ostali tudi hrvaški policisti vsaj v nekaterih postojankah. Tudi v Kninu je vroče. Ceste so blokirane, promet prekinjen, tako po cesti kot po železnici. Nekaj hiš Hrvatov na tem območju so minirali. Vse kaže, da smo pred državljansko vojno.

V Zagrebu so oblasti izjavile, da bodo še nekaj dni tolerirale kninski terorizem v pričakovanju, da ga državno predsedstvo obsodi, kot naj bi obsodilo samovoljno ustanovitev Srbskega avtonomnega območja Krajine in njegove združitev s Srbijo. V Beogradu je v torkel zasedala srbska skupščina in seveda za razmere v Plitvicah obdolžila hrvaško oblast. Skupščina je tudi zahtevala posredovanje vojske v vseh krajih, kjer prebivajo Srbi. Nekateri zahtevajo, naj se proglasijo izredne razmere po vsej državi, naj torej vzame v roke vso oblast Armada.

SLOVENIJA ZASKRBLJENA

Če odštejemo črnogorski vdor v jugoslovanski monetarni sistem za 2,5 milijardi din (čeprav zvezna vlada trdi eno, črnogorska pa drugo, se vendarle zdi, da zvezna pri blokiranju računa le ni bila dovolj hitra in je Črni Gori uspelo speljati 500 milijonov din) je bil položaj veliki teden v Jugoslaviji precej miren. Čeprav je pred dvema tednoma Joviću uspelo prepričati sklic seje predsednikov republik, je do take seje minuli teden le prišlo v skrajno zastraženem Splitu. Tudjmanu je uspelo, da je na sestanku prišel celo Milošević, kar pa gre verjetno pripisati poprejšnjemu sestanku med Miloševićem in Tudjmanom na hrvaško-srbski meji. Ta sestanek je sicer zbudil nade, da se utegne jugoslovanski vozle odple-

sti ali presekat po mirni poti, je pa po drugi strani v zaskrbljenost spravil predvsem Slovenijo, ki se boji, da je bilo »začasno premirje« sklenjeno na njen račun. Pozornosti je vredno tudi dejstvo, da je na pogovore med predsedniki republik (ti pogovori se bodo sedaj odvijali predvidoma vsak teden, vsakokrat v drugi izmed republik) pristal celo Milošević; to pa pomeni, da mu ni kaj posebej mar za Jovića; zdi se, da se je Joviću odrekla celo Armada. V nemilost utegne zapasti tudi Marković; prav Tudjman in Milošević naj bi se na skupnem sestanku dogovorila za njegovo sestriletev, Milošević pa je morda Hrvatom obljubil, da bo Knin vsaj miroval (mimogrede: Kučan je izjavil, da bi morda kazalo razmišljati o kninski krajini celo kot o določeni obliki politične avtonomije). Tu pa je še tudi Bush, ki je prav v tem času izrekel izrecno podporo Markoviću in se v pismu ponovno zavzel za enotno in demokratično Jugoslavijo (čeprav je morda tokrat poudarek le bil bolj na demokraciji), podobno kot so to spet storili ministri dvanajsterice prejšnji teden ter tudi napovedali obisk v Jugoslaviji.

PRORAČUN SPREJET

Po razmeroma burni razpravi je slovenski parlament minuli petek sprejel oklešččen proračun republike Slovenije. Ta je zdaj za okrog 6% manjši od prvotnega predloga, v njem pa je dodatno predvidenih 27 milijonov din za »pluralizacijo medijev«, t.j. za zagon novih medijev oz. za tiskovno agencijo Slovenije. Glavna tarča napadov opozicije so bili po njenem mnenju preveliki stroški za oborožitev in upravo ter premajhna sredstva za zdravstvo. Zanimivo pa je, da predstavniki zaposlenih oz. gospodarstva v Zboru združenega dela (eden od treh domov slovenskega parlamenta) niso nasprotovali postavki za socialo. Bolj kot pri proračunu se je zapletlo pri razpravi ali naj parlament na dnevni red uvrsti razpravo o dokončni odcepitvi Slovenije, kakor je predlagalo 12 poslancev Socialdemokratske stranke (čeprav njihov predsednik Pučnik nekaj dni prej na sestanku Demosa ni dobil podpore celotne koalicije za tak nastop), podprli pa so jih še obrniki (t.i. Liberalna stranka). Tokrat sta si bila v mnenju enot-

(se nadaljuje na 2. strani)

Italija ima vladno krizo

Po močnih in dolgotrajnih polemikah posebej, v zvezi z vprašanjem o vlogi političnih ustanov v državi, je pred velikonočnim praznikom prišlo do vladne krize. Predsednik vlade Andreotti je namreč prav na Veliki petek popoldne v senatu uradno sporočil sklep o odstopu vlade, nato pa se še isti večer podal na Kvirinal in oddal svoj mandat v roke predsednika republike. Sedaj so v teku prva formalna pogajanja ali boljje razgovori predsednika Cossiga za rešitev vladne krize.

Vlada je torej imela svoj Veliki teden, in to v pravem in simboličnem pomenu besede. Šlo je za skoraj neizbežno dejanje, zlasti po nedavnih hudih polemikah v notranji politiki. Nedvomno je vse to delno sprožil prav sam predsednik republike, ki je zadnje čase precej direktno posegel v politično življenje. Sam je skoraj pokazal željo po vladni krizi, ki bi naj razčistila predvsem institucionalne odnose »predsednik republike-vlada-parlament«. Cossiga je gotovo imel svoj prav, četudi je večslog slog nekoliko izvirno nakazal nov odnos Kvirinala do politike. Znano je tudi, da si razne tudi vladne stranke (kot socialisti) želijo korenitih sprememb prav pri bodoči figuri in vlogi državnega poglavarja. Tako predlagajo med drugim poseben referendum o novi vlogi predsednika in sploh institucij. Predsednika naj bi odslej volili vsi državljani in ne samo parlament, s čimer naj bi se tudi njegova politična vloga močno povečala. Pred seboj imajo verjetno fran-

coski polpredsedniški ali celo ameriški predsedniški sistem.

Ne gre pa le za to. Problem je širši in bolj zapleten. Gre predvsem za nove odnose med vladnimi strankami. Še zlasti pa za določitev vladnega programa v tem zadnjem letu zakonodajne dobe. Če bi ne prišlo do zadovoljive rešitve, pride lahko do razpusta parlamenta in predčasnih volitev. Stranke so vsaj načelno in formalno proti njim, politični voditelji jih pa v svojih izjavah tudi povsem ne izključujejo.

Volitve v Albaniji

Prve svobodne volitve v Albaniji so za nami. Po več kot petdesetih letih so albanski državljani prav na velikonočno nedeljo volili nov parlament in lahko izbirali med različnimi strankami. Kot glavna sila opozicije se je predstavila na volitvah albanska demokratična stranka. Dosegla je okoli 40% glasov, kar je že lep uspeh. S tem seveda ni prehitela vladajoče komunistične partije predsednika Ramiza Alije (60%), ki je imela v rokah glavne javne medije (radio in TV) ter seveda nad polstoletno dobro ustaljeno tradicijo. Vsekakor je zanimivo, da je sam predsednik Alija doživel osebni poraz v Tirani.

Kaj bodo te prve svobodne volitve prinesle, ni še gotovo. Jasno pa je, da je s tem Albanija naredila prvi in odločilni korak na poti demokratizacije in vstopa v Evropo. Ni bilo namreč mogoče pričakovati, da bi kar čez noč res uspela še trhla in šibka opo-

V zborniku Sveta gora 1539/89 ima Marko Vuk pregled številnih kopij milostne podobe svetogorske Matere božje. Teh je že res veliko in se nahajajo danes tudi onstran Oceana v Argentini in Kanadi, kamor so prišle za primorskimi izseljenci. Leta 1989 je pa nastala še ena: postavili so jo v nišo hiše na vogalu vialo D'Annunzio in trga Cavour v Gorici. Pod podobo je naslednji napis v latinščini:

Hanc effigiem B.M. V. de Monte Sancto d. S. Ambrosi benedixit die XXV decembris MCMLXXXIX Antonio Scarano urbis goritiensis syndico populoque astantibus. Nicolaus Giannatasio irpinus pinxit Fratres Natali disposuerunt.

Po slovensko: »To podobo blažene Marije Device s Sv. Gore je dne 25. decembra 1989 blagoslovil g. S. Ambrosi ob navzočnosti Antona Scarana, župana goriškega mesta in ljudstva. Nikolaj Giannatasio Irpinec jo je naslikal, brata Natali pa sta jo dala postaviti.

40-LETNICA TRETJE VRNITVE MILOSTNE PODOBE

SVETOGORSKE KRALJICE

7.4. na Belo nedeljo

Spored: ob 14. uri procesija s svetogorsko podobo s Prevala, blagoslov križevga pota ob Svetogorski cesti. Po prihodu v cerkev molitev in češčenje do slovesne sv. maše ob 16.30 uri.

Po maši pete litanije in posvetitev Svetogorski Kraljici. V primeru dežja se spored začne v baziliki ob 15. uri.

Za osebna vozila velja cestna zapora s Prevala od 14. do 16.30 ure. Med tem časom bodo s Prevala na Sv. Goro vozili posebni avtobusi.

zicija; to še posebej ne v državi, ki do nedavna ni sploh imela stikov z ostalim svetom in se je v bistvu proglašala za edino zveličavno marksistično in tudi stalinistično družbo na svetu. Kakšna pa je ta bila, so pokazali pravi biblični pobezi v Italijo in drugam. Vsekakor je upanje, da se bo vsaj postopno tudi ta do večera hermetično zaprta država le znala izmotati iz svojih kriz in spet prosto zaživeti (kot je tudi sam papež Janez Pavel II. izrazil v svoji velikonočni poslanici).

Sovjetska zveza - žarišče vrenj

Malo pred velikonočnimi prazniki je bilo v Moskvi veliko ljudsko zborovanje z nad stotisočimi udeleženci. Ti so podprli politiko ruskega predsednika Borisa Jelcina, ki je v

nasprotju z uradno linijo sovjetskega predsednika Gorbačova. Med drugim so prevladovala gesla kot »Rešimo Rusijo pred komunistično partijo« in podobno. Izgleda, da ima ruski voditelj vsaj v svoji državi res veliko pristašev, ki si želijo predvsem samostojne Rusije in novih radikalnih reform.

V Georgiji pa so imeli ljudski referendum o samostojnosti države, ki je zelo dobro uspel (90%). Prav domovina Stalina in danes Ševarnadzeja je v marsičem podobna baltiskim republikam in njih samostojni politiki. Predsednik ZDA Bush je nedavno sprejel estonskega predsednika in se izrekel za načelo samoodločbe, ki jo zagovarjajo vse baltске republike. Zakaj pa ameriški predsednik odreka te pravice jugoslovanskim narodom (kot posredno izhaja iz njegovega pisma predsedniku Markoviću?)!

Velika noč pri nas in po svetu Slomškov spomenik v Mariboru

Letos je bila Velika noč precej zgodaj. Kljub temu so jo ljudje obhajali po starih običajih: po cerkvah so se zbirali verniki vse dni velikega tedna, od oljne nedelje do Velike noči, drugi pa so uporabili velikonočne počitnice za prve izlete in turistične obiske.

Na Oljčnico se je zdelo, da vreme ne bo naklonjeno, toda naslednje dni se je izboljšalo, ostalo je pa mrzlo, posebno v hribih, kjer je snežilo tako, da so vstajenske procesije bile marsikje v snegu kot bi šli k polnočnici. Tudi slana je ponekod zamorila prvo cvetje črešenj in breskev.

VELIKA NOČ V VATIKANU

V središču krščanstva, v Vatikanu in Rimu je sv. oče obhajal velikonočne praznike po ustaljenem redu. Na oljčno nedeljo je bil praznik mladine. Mladi so se zbrali iz celega sveta, da skupaj s sv. očetom obhajajo svoj praznik. Na trgu sv. Petra, se jih je zbralo sto tisoč in več. Papež jim je spregovoril: »Še enkrat ste se zbrali okrog Jezusa Kristusa. Sprejeli ste, da je oljčna nedelja v Cerkvah dan mladine. Toda veste, da vas čaka še eno podobno srečanje prihodnji mesec avgust. Po srečanju v Buenos Airesu in v Santiagu de Compostela v Španiji se bomo letos srečali v Čenstohovi na Poljskem... Poromajmo za Kristusom, da spoznamo resnico o sebi, resnico o človeku.«

Pri prošnjah za vse potrebe so molili v angleščini, nemščini, poljščini, francoščini.

Na veliki četrtek je papež obhajal liturgijo v baziliki sv. Janeza v Lateranu, ki je njegova katedrala, škofje po svetu pa vsak v svoji stolni cerkvi. Dopoldne je bila povsod po vseh stolnicah maša za posvečenje svetih oljk. K tej maši po možnosti pridejo vsi mašniki in skupaj s škofom somašujejo. Tudi po naših stolnicah je bilo tako. Goriški nadškof je po krizmeni maši povabil vse duhovnike tudi na skupno kosilo.

NA VELIKI PETEK

Na veliki petek so poleg obredov bili tudi križevi poti, nekateri v cerkvi, drugi na prostem. V Rimu je sv. oče prehodil križev pot od Koloseja na Palatin. Toda letos je bila novost: odpadle so postaje, ki niso utemeljene v evangeljskem sporočilu (vsi trije padci pod križem, srečanje z Veroniko in z Materjo). Namesto teh so prebrali prizore iz evangelijev, tako da je ostalo 14 postaj. Bomo torej reformirali postaje križevega pota?

VELIKA NOČ

Na veliko noč je znova bila maša na trgu sv. Petra. Vreme je bilo ugodno in trg prepoln. Med pridigo je sv. oče ponovno pozval svet k miru in k spoštovanju človeškega življenja in k medsebojni solidarnosti. Velika noč je praznik luči, ki je pregnala temo, je dejal papež. »Tema je pa zagnila človeštvo, ki je izbralo oborožen spopad... Poslušaj, človeštvo, željo mnogih narodov, ki so predolgo bili zatirani, npr. Palestinci, Libanonci, Kurdi, zahtevajo le spoštovanje in pravico do obstoja. Nel boj se, človeštvo, svobodnega izpovedovanja vere v Boga. Hočem se spomniti tudi tebe, mala albanska skupnost, ki si tako pogumno ostala zvesta Kristusovemu evangeliju.«

Po končani maši je sv. oče z balkona bazilike voščil »Urbi et Orbi«, vsem narodom Vesele velikonočne praznike v 58 jeziki, tudi v slovenskem.

Jezus se prikaže Mariji Magdaleni (Barvno okno v Bazovici delo slikarja E. Žerjala)

ŽALOSTNA VELIKA NOČ

Toda velikonočni prazniki marsikje niso bili veseli. V Neaplju in v drugih krajih južne Italije mafija tudi za praznike ni mirovala in je bilo kakih deset mrtvih. V Iraku je vojska še naprej preganjala uporne Kurde in Šiite. Tudi v Somaliji in Abesiniji so se nadaljevali boji med uporniki. Tam grozi tudi lakota. In prav na veliko noč so se Srbi v Plitvicah spopadli s Hrvati. Tudi letos torej velika noč ni bila praznik miru za mnoga ljudstva po svetu.

Osem od tisoč: kam gredo?

Z mesecem aprilom se zaključi prvo leto obračuna o tem, kako je bilo uporabljenih osem od tisoč, ki so jih davkoplačevalci določili pri lanski prijavi davkov. Niso še znani dokončni rezultati, ti bodo znani šele čez tri leta. Iz doslej pregledanih podatkov pa izhaja, da je 75% državljanov namenilo svoj prispevek vzdrževanju Cerkve.

Država je med tem že odkazala katoliški Cerkvi 406 milijard lir na račun, dokler ne bodo znani dokončni rezultati. Enako vsoto bo država nakazala tudi prihodnji dve leti, dokler ne bodo znani dokončni rezultati. Če bodi ti presežki vsoto izpred treh let, bo Cerkev vrnila presežek državi, če bodo ti prenizki, bo država dodala. To bo stopilo v veljavo leta 1996.

Prvi znaki kažejo, da bodo prispevki zadovoljivi. Vsekakor je IŠK prejeto vsoto 406 milijard že razdelila, in sicer 30 milijard je določila kot pomoč nekaterim deželam tretjega sveta. Npr. v Burkina Faso, Niger ter Mali je poslala 5.100 ton raznega živeža, ker je tam bila huda suša; v Indiji so zgradili 3.500 hišic varnih pred cikloni; za Južno Ameriko je dala prispevek za šolanje domačih tehničnih izvedencev.

Tudi v Italiji so velike potrebe: primanjkuje bogoslužnih prostorov posebno na periferiji velikih mest. V ta namen je šlo 30 milijard za 139 novih cerkev. Med 227 italijanskih škofij je bilo razdeljenih 55 milijard. Ta denar bodo škofije uporabile predvsem v dobrodelne namene (Caritas, Centri za zdravljenje od mamil zasvojenih, za zapuščene otroke itd.) Končno so 11 milijard določili za vsenarodne potrebe (Katoliška univerza, semenišča, razne katoliške šole).

Nazadnje so tu še duhovniki, teh je okrog 40 tisoč. Pri IŠK so menili, da mora vsak duhovnik imeti zagotovljen prihodek nekaj nad milijon lir mesečno. Kolikor mu do te vsote manjka od drugih dohodkov (pouk verouka, prispevek župnije, pokojnina idr.) mu doda IŠK iz prispevka 8 od tisoč.

Iz povedanega je razvidno, da prispevki davkoplačevalcev za katoliško Cerkev ne gredo le za vzdrževanje duhovnikov, temveč tudi za številne druge potrebe in dejavnosti Cerkve v Italiji.

Mavčni odlitek Slomškovega spomenika je že narejen — izdelal ga je kipar Marjan Drev iz Šmartna v Savinjski dolini — pa vsi tisti, ki so ga že videli, sodijo, da ne ustreza vsem zahtevam. Skratka, menijo, da ni izpolnil pričakovanj, saj so prepričani, da je spomenik izgubil na eleganci v primerjavi z modelom, ki so ga izbrali na javnem natečaju. Zato so člani odbora opozorili kiparja na pomanjkljivosti, ki jih mora odpraviti, preden bo šel mavčni odlitek v livarno. Poleg arhitektov, ki bodo pripravili načrt za spomeniški podstavek, visok 2,70m, bodo pri postavitvi spomenika in ureditvi njegove okolice sodelovali tudi strokovnjaki Zavoda za urbanizem v Mariboru.

Zgodovinsko ozadje postavitve spomenika škofu Slomšku je precej dolgo in dokaj zapleteno. Že tri leta po njegovi smrti (1865) so mu nameravali postaviti spomenik na trgu pred mariborsko stolnico. V ta namen so zbirali prostovoljne prispevke po vsej Sloveniji. Zaradi napetih narodnostnih razmer v Mariboru načrta niso uresničili, še več, tega dejanja tedanji nemški mestni liberalni svet ni dovolil za nobeno ceno. Zato je Slomškov naslednik na sede-

žu lavantinsko-mariborske škofije. Jakob Maksimilijan Stepišnik (škof je bil v letih 1862-1889) odločil, da se kljub ponovni prepovedi spomenik s slovenskim napisom postavi v stolnici sv. Janeza Krstnika. Izdelal ga je znameniti slovenski kipar Ivan Zajec (znan po Prešernovem spomeniku na ljubljanskem Tromostovju), slovesno odkritje pa je bilo 24. junija 1878. Na odkritje so prišli vsi najvidnejši predstavniki slovenskega kulturnega prostora druge polovice 19. stoletja. Organizatorji želijo, da bi bilo tako tudi na letošnjo Slomškovo nedeljo.

Pol stoletja po tem zgodovinskem dogodku za lavantinsko-mariborsko škofijo (1936) je zamisel o Slomško-

DUHOVNA MISEL ZA 2. VELIKONOČNO (BELO) NEDELJO

»Moj Gospod in moj Bog!«
(Jn 20, 28)

Dve kreposti nam priporoča božja beseda na belo nedeljo, ljubezen in vero. Dve svetli zvezdi v življenju vsakega kristjana, jutranji in večerni zvezdi, zvezdi začetka in konca, od vedno luč upanja v temi sveta, je zapisal pesnik Claudel. Čudovito ju je združil apostol Janez, ko je zapisal v svojem prvem pismu: »Kdor veruje, da je Jezus res Kristus, je rojen iz od Boga; kdor pa ljubi očeta, ljubi tudi tistega, ki je rojen od njega« (1 Jn 5, 1). Vera in ljubezen se dopolnjujeta — brez ljubezni ni vere in brez vere ni ljubezni.

Krščanska ljubezen mora biti predvsem stalna, dejavna in velikodušna. Nikoli ne sme postati miloščina. Stati mora na trdnem temelju — na veri od mrtvih vstalega Kristusa. Iz te vere črpa moč. Jezusova zmaga nad smrtjo osvobaja kristjane pretirane navezanosti na stvari tega sveta, ker hrepenijo in iščejo predvsem to, kar je zgoraj (prim. Kol 1, 1-2). Skrb za zemeljske dobrine lahko ujame samo tiste, ki živijo brez vere in upanja ter vidijo v smrti konec svojega obstoja.

Prav tako nam božja beseda na belo nedeljo pokaže, kakšna mora biti naša vera. Apostol Tomaž se je z veliko težavo prikopal do trdne vere. Poln dvomov, je moral videti in potipati, da je vzkliknil: »Moj Gospod in moj Bog!« Tega mi ne moremo. Za nas veljajo Jezusove besede: »Blagor tistim, ki niso videli, a so verovali« (Jn 20, 29).

Spoznavavec in vodnik k duhovnemu življenju sv. Maksim je zapisal: »Velika noč poraja vero in ta poraja ljubezen — to je ves evangelij!« Vera je božji dar. Prizadevati si moramo, da jo ohranimo, poglobimo in utrdimo. Z molitvijo in življenjem po besedi evangelija.

MILAN NEMEC

(nadaljevanje s 1. str.)

Nevarnost državljanske vojne v FLRJ

na opozicija (ta je sploh zavrnila vsakršen razgovor o tem) in vlada.

Tako je Peterle pozval poslance, da čas za to še ni ugoden, saj se zdi, da se je vendarle začel miren razgovor; odcepitev v tem trenutku bi zato v tujnini naletela na za Slovenijo slab odmev. Opozoril pa je tudi, da nam taka enostranska deklaracija ne koristi prav mnogo, saj bi ostalo nerešeno vprašanje prisotnosti Armade v Sloveniji, ki je pač taka deklaracija verjetno ne bi premaknila. Tako do prave razprave ni prišlo.

KRAJA SE NADALJUJE

Iznajdljivost »Obubožanega srbskega gospodarstva« se ni ustavila le pri zapletbi mreže bencinskih črpalk naftnega velepodjetja Ina v Srbiji, ampak se zdaj širi tudi na slovenska predstavništva, ki so sicer že dosedaj morala plačevati posebne davke in »carine«, da so lahko ostale na srbskem trgu. Tako so delavci beograjskega predstavništva slovenskega podjetja Golfurist preprosto razpisali delnice tega predstavništva. Sedemnajst delavcev je tako »kupil« predstavništvo, vsak s svojim vložitvenim kapitalom 1000 din (po uradnem tečaju 100.000 Lit), čeprav je predstavništvo realno vredno okrog 8 milijonov mark! Podobno se je zgodilo s predstavništvom Adrie Airways v Sarajevu. Kot pravijo strokovnjaki, je edina pot tožba na sodišču, ki pa zaradi političnih razmer nima skoraj nobenega upanja na ugoden izid. Morda se je zato Peterle odločil in predsednika srbske vlade povabil na razgovore o teh vprašanjih.

Leon Marc

vem spomeniku na javnem prostoru v Mariboru ponovno oživela. Znana in pomembna, a žal prezgodaj pozabljena slovenska umetnica-kiparka Karla Mrak-Bulovčeva, je naredila mavčni odlitek kipa, toda takratne politične razmere na Slovenskem in bližajoča se druga svetovna vojna so preprečile postavitve spomenika »apostolu vseh Slovencev«. Zato je dal tedanji ravnatelj Pokrajinskega muzeja v Mariboru prof. Franjo Baš odlitek strokovno razrezati in ga varno spraviti na podstrežje muzejske zgradbe. »Vedel je, da bodo Nemci ob svojem prihodu v obdravsko metropolo kip razbili, ker jim je bil Slomšek za življenja in tudi po smrti hud trn v peti. Zato je moralo miniti pol stoletja, da je končno dozorel čas za postavitve Slomškovega spomenika.« (Škof dr. Franc Kramberger).

Sedanji mariborski škof, ki je od leta 1980 šesti Slomškov naslednik na sedežu lavantinsko-mariborske škofije in velja v znanstvenih in kulturnih krogih za izjemnega poznavalca njegovega življenja in dela (doktorska disertacija: Osrednje teološke resnice v Slomškovem oznanjevanju, Ljubljana 1971), upravičeno pravi za svojega velikega predhodnika, da ni samo mariborski in štajerski, je tudi gorenjski, dolenski in primorski, skratka, Slomšek je last vseh nas, je vseslovenski! Zato člani skupne akcije Za Slomškov spomenik mariborskih kulturnih ustanov in zavodov ter Škofijskega ordinariata že danes namenjujejo vsem Slovincem v matični domovini in po svetu prijazno valobilo s pozivom: »Na svidenje v Mariboru jeseni 1991 na odkritju spomenika prvemu mariborskemu škofu, svetniškemu kandidatu in znamenitemu Slovincu, Antonu Martinu Slomšku!«.

Ivan Virnik

Kaj pomaga še toliko čedna lupina, kaj jedro ni dobro. (A.M. Slomšek)

Goriška Cerkev

V italijansko furlanskem delu goriške Cerkve v teh zadnjih mesecih posvečajo pozornost brošuri »La Croce di Aquileia«. Gre za brošuro, v kateri so zbrani razni dokumenti: patoralno pismo, papežev govor našim škofom ob obisku »ad limina« in zaključni dokument oglejskega zborovanja v preteklem letu.

Drugi predmet zanimaja je papeška enciklika »Rerum novarum« ob njeni stoletnici ter socialni nauk Cerkve. Marskje o tem razpravljajo in debatirajo.

Dne 4. marca se je začel tečaj za formacijo prostovoljcev; tečaj je organizirala škofijska Caritas in bo trajal šest ponedeljkov, sedež je v Gorici pri občinskem centru v ulici Baiamonti.

Škofijska komisija za družino prireja vrsto srečanj o družinski duhovnosti. Poleg tega se vršijo še posebna srečanja za zaročence, ki želijo skleniti krščanski zakon. Taka srečanja so v Gorici, Gradežu, Červinjanu, Gradišču, Trziču in Krminu.

Odgovorni za mladinsko pastoralo razmišljajo in pripravljajo udeležbo na svetovnem romanju mladih v Čenstohovo letos v avgustu.

Nova gledališka skupina

Konec oktobra lani se je v Gorici ustanovila nova gledališka skupina Oder 90. Od tedaj je minilo komaj pet mesecev, vendar imajo člani te gledališke skupine za sabo že toliko uspešnih nastopov, da je prav, da o njih nekoliko obširneje spregovorimo.

Gledališko skupino Oder 90 sestavlja skupina mladih, ki jih družijo veselje do igranja in ljubezen do materinega jezika. Pod večjim mentorskim vodstvom režiserja Franka Žerjale se redno zbirajo v prostorih Katoliškega doma z veliko vnemo, veseljem, predvsem pa z resnim pristopom do gledališkega dela. Prav zaradi vsega tega se je skupina Oder 90 — čeprav še mlada po nastanku — v tako kratkem času tolikokrat predstavila občinstvu. Prav gotovo so k temu pripomogle organizacijske sposobnosti njihovega predsednika Kazimirja Černica.

Skupina je v tej sezoni naštudirala dve enodejanski A.P. Čehova: Medved in Snubač. Z njima je gostovala po goriških in tržaških odrih. Naj omenimo tu tudi uprizoritve v Sloveniji in sicer v Braniku in v Renčah, kjer so bili toplo sprejeti in želi velike uspehe. Predstavo v Renčah si

bo v nedeljo 7. aprila, obhajala tretjo vrnitev milostne podobe na Skalnico. Prvič se je vrnila po smrti cesarja Jožefa II., drugič leta 1922 po končani prvi svetovni vojni, tretjič 8. aprila 1951, po končani drugi svetovni vojni. Kot znano bi se bila morala milostna podoba vrniti v svoje svetišče že junija 1947. Toda nekateri italijanski šovinisti niso soglašali, da bi Marija šla med »komuniste«, zato so podobo ponoči ugrabili v goriški stolnici in jo odnesli v Vatikan. Ker je bila nekoliko pokvarjena, so podobo v Vatikanu restavrirali, jo po diplomatski poti odpeljali najprej v Beograd, od tam na Kapelo, nato v solkansko župno cerkev in nazadnje v nedeljo 8. aprila 1951 na Sv. Goro! Kako se je vršila tretji prenos, smo objavili v Katoliškem glasu. Tukaj prinašamo glavne dogodke iz tistega članka. Naj bo Mariji v čast in v čast tudi primorskemu ljudstvu, ki se je takrat res pogumno postavilo za svojo Mater. (Ured.)

Dne 1. aprila so prenesli milostno podobo svetogorske Matere božje iz cerkve na Kostanjevici, kjer se je mudila po povratku iz Rima, v solkansko župnijsko cerkev. Ves teden se

je ogledala tudi strokovna komisija 8. srečanja goriških ljubiteljskih gledaliških skupin, ki je pohvalila igrance in ugotovila njihovo temeljito pripravo, kar je redko pri komaj nastalih skupinah. Predvsem pa je komisija izpostavila njihovo skrb za lep in kultiviran jezik, kar je prvenstvene važnosti pri gledališki igri.

Člani Odra 90 so se hoteli spoprijeti tudi z drugim izraznim medijem. Tako so v študijih Ljudskega radia posneli obe enodejanki, ki ju je Ljudski radio odajal v dveh večerih.

Sledilo so si še recitacijski nastop na kulturnih večerih posvečenih F. Bevku in J. Lovrenčiču.

Zadnjič so člani Odra 90 nastopili na Velikonočni ponedeljek v Doberdolu na Prazniku pomladi. Temu nastopu bo sledila še predstava v nedeljo 7. aprila v Portorožu.

Resen pristop te uspešne gledališke skupine, kaže tudi dejstvo, da pripravljajo novo gledališko delo. Kot smo zvedeli, bo to predstava za male in velike.

Res smo veseli Odra 90, ki nadaljuje tradicijo gledališkega udejstvovanja v Gorici. Mladim igralcem čestitamo in želimo še nadaljnjih uspehov. — mi

je vršil v Solkanu sv. misijon. Že v soboto so pričeli prihajati v Solkan številni romarji. Spovednice so bile izredno oblegane. Zaman je bil ukaz, naj ob desetih zvečer prenehajo s spovedovanjem in zaprejo cerkev. In v nedeljo so pristopili k oltarjem prvi duhovniki že ob 4. uri zjutraj in nato so se brale sv. maše pri raznih oltarjih do 8. ure.

Svetna oblast je sicer dovolila javno procesijo ter slovesni prenos milostne podobe na Sv. goro, toda ves komunistični stroj je krčevito deloval preko partijskega omrežja, da bi praktično onemogočil vsako večjo slovesnost. Krajevni odbori so zaukazali pač na višji namig — naj se v soboto zvečer prirejajo plesi ali mitingi — v Šempetru so prišli na miting samo odborniki in naročeni govornik je obupno vil roke ter klet: »Naj bi se Sv. gora enkrat za vedno pogreznila v dno pekla!« Na nedeljo zjutraj pa so bili napovedani veliki sestanki staršev po solah, bilo je zaukazano za delavce in kmete udarniško delo, bil je določen pregled vseh konj v Prvačini, da bi se ljudje ne mogli peljati z vozovi v Solkan. In vse železniško omrežje je imelo strog ukaz popolnega bojkota: v Sloveniji se niso izdajali listki za Gorico; v Podbrdu, Plaveh, Prvačini in tudi drugod so svetogorske romarje spravili v zadnje vozove ter jih nato odklopili in pustili reveže na cedilu; ponekod na Vipavskem je razjarjeno ljudstvo hotelo preteptati miličnike, drugod je narod pričel prepevati Marijine pesmi in se odpravil peš na Sv. goro... In prišli so ojekleneli Kraševci iz Komna, dospeli so pevajoč romarji iz nežne Vipavske, prebili so se preko gozdov od Črnega vrha in Otlice, priromali od Sv. Lucije in Šentviške gore, s Tolminskega in Brd. Prišli so po cestah in stezah, da je bila Sv. gora kot živo mravljišče, da so napolnili veliko baziliko do zadnjega koticčka, napolnili prostor pred cerkvijo in okrog nje in še so prihajali in prihajali. Veščaki cenijo, da je bilo krog 20.000 ljudi, ki se je udeležilo Marijinega zmagoslavja.

Ob pol osmih so dvignili v solkanski cerkvi milostno podobo. Nosili so jo solkanski fantje, vajenci: solkanska dekleta v narodnih nošah so jo pa spremljala. Procesijo je vodil v spremstvu vsaj 30 duhovnikov msgr. Toroš, apostolski administrator. Na Prevali so postavili Prgarci krasen slavalok, vrh katerega so stale belo oblečene deklice, ki so trosile evetke na nebeško Kraljico. Vrli Grgarci so tu pozdravili Marijo in jo prevzeli v svoje varstvo. Pozdrav je bil ganljiv in vsa množica je jokala.

Ko so se romarji približali vrhu, je začelo rositi. Toda ljudstvo ni dežja kar nič čutilo. Saj so imeli med seboj svojo Kraljico, svetogorsko Marijo! Gneča je postajala vedno večja in le s težavo so mogli naprej. Malo pred enajsto so prišli na prostor pred cerkvijo, kjer je milostno podobo sprejel v svoje varstvo isti frančiškanski pater, ki jo je leta 1943 odnesel na varno v Sv. Križ na Vipavsko. Cerkev je bila že tako natrana, da novi romarji niso mogli več noter.

Ko je Marija zopet zasedla svoj tron na oltarju, zaslem z belimi nagelji, se je začela sv. maša, pri kateri je pridigal č.g. Filipič Lojze. Čeprav je g. Filipič navadno korenjak in zna prijetno govoriti, ga je med govorom večkrat premagalo ganotje, da je s solzami več povedal nego z besedo. Po končani latinski peti maši, so se s slovesno zahvalno pe-

Nedelja 7. aprila; ob 13. uri otvoritev praznika; ob 27. uri razne igre; ob 19.30 Ples ob zvokih ansambla Happy Day.

Zanimiva razstava 200 velikonočnih pirhov v Nabrežini

To ni enolična vrsta »otročkih pirhov!« Že lansko leto je srednješolska mladina priredila pod vodstvom prof. Nadje Košir — kar 40 pravih kompozicij z barvanimi pirhi, ki so predstavljale misijonsko življenje na Madagaskarju. Letos pa so pirhi v ideji svetovnega miru in sožitja, delo srednje šole Ivan Cankar iz Trsta. Poleg velike kompozicije svetovnega miru z velikim zemljevidom in izrazitimi vasicami štirih celin (precizno delo Vrca pod vodstvom Andrejke Terčon-Frandolič), izstopajo kompozicije srednješolcev, ki prikazujejo: Vojna v Iraku, Reka miru, Božji grob, Velikonočni ansambel, Leteči krožnik, Saloon West, Šport-tenis, Družinski portret, Ovoton in še toliko drugih. Posebnost so »Velikonočna drevesca«, to je oljčne veje ali veje v cvetju z obešenimi pirhi, delo šole iz Nabrežine, Šempolaja (Marta Pahor), pa tudi izdelki osnovne šole iz Devina (Mirjam Bolčina). Velikonočni imperativ »PAX« je sestavljen iz 30 zastavic sveta na pirhih. Veliko zanimanja je za pirhe naših slikarjev; Andrej Kosič, Nadia Doljak, Klaudiva Raza in čudovitih ruskih pirhov. — Razstava bo odprta še do »bele nedelje« 7. aprila, vedno v popoldanskih urah od 16. do 19. Pridite, ne bo vam žal!

Primorski dnevnik

Ta slovenski dnevnik še vedno stavka. Ali res menijo, da bodo s stankami rešili svoj gospodarski položaj? Po našem mnenju je vprašanje bolj politično kot gospodarsko. Zadnja številka revije »Mladina« (26. marca) objavlja, daljši članek o tem slovenskem dnevniku; v podnaslovu so besede: »Kovčki z gotovino, skrivnostne organizacije in naduti posamezniki. To je zgodba Primorskega dnevnika. (»Skrivnostni organizaciji« sta SKGZ ter ZTT. Ured.)

Kočevska Reka

V Kočevski Reki, ki je bila do sedaj zaprto območje, bo v nedeljo 7. aprila prvič po 42 letih sv. maša. Maševal bo nadškof A. Šuštar.

Koncert velikonočnih pesmi

Združenje cerkvenih zborov je pred nekaj leti začelo prirejati pomladanske nastope naših cerkvenih zborov v štandreški cerkvi. V prvih treh letih so se meseca maja zvrstili koncerti Marijinih pesmi. Letos so na sporedu velikonočne pesmi, zato bo koncert že prej, in sicer v nedeljo, 14. aprila ob 17. uri. Nastopili bodo mladinski in mešani zbor iz Štandreža, moški zbor iz Štavra in mešani zbori iz Podgore, Rupe-Peči in Števerjana. On koncu bo kratek blagoslov s skupno pesmijo Jezus naš je vstal od smrti.

Zadkine Slovenj Gradcu

Francoski kipar in grafik židovskega porekla Ossip Zadkine, 1890-1967, ena izmed osrednjih osebnosti herojskih let rojevanja moderne umetnosti v Parizu v začetku stoletja, je ob boku številnih priznanih svetovnih umetnikov sodeloval na obsežni in odmevni razstavi »Mir, humanost in prijateljstvo med narodi« leta 1966 v Galeriji likovnih umetnosti v Slovenj Gradcu. Ob tej priložnosti je bil kot velikan svetovne umetnosti imenovan za častnega meščana Slovenj Gradca. V zahvalo je Galeriji in mestu poklonil skulpturo — spomenik francoskemu pesniku, sodobniku in prijatelju Guillamu Apollinairu. Po zapletih z dediči smo kip končno pridobili ter ga 23. oktobra lani, na predvečer dneva Organizacije združenih narodov slavnostno odkrili v atriju Galerije.

Čestitke

Družino Terčič je razveselil prihod Luke. Staršema in sestrici Sari iskreno čestitajo pevci zbora L. Bratuž.

Izšel je
PASTIRČEK
št. 7 za mesec april

SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE

Eugene O'Neill

Dolgega dneva potovanje v noč

Režija Dušan Jovanovič

Premiera v petek, 5. aprila, ob 20.30 v Kulturnem domu v Trstu.
Abonma RED A

Ponovitev: v soboto, 6. aprila, ob 20.30 - Abonma RED A; v nedeljo, 7. aprila, ob 16.00 - Abonma RED C

Ponovitev v Kulturnem domu v Gorici
V ponedeljek, 8. aprila, ob 20.30 - Abonma RED A; v torek, 9. aprila, ob 20.30 - Abonma RED B.

A.P. Čehov: Medved. Izvajajo člani »Odra 90«. (Danijela Klanjšček in Ivo Špacapan)

1961 - 1991: Trideset let S.Ž. Olympije

Olympia 1963. Trener prof. M. Kranner. Klečijo (od leve): Pelicon Hilarij, Cussigh Aleš, Anselmi Ernest, Prinčič Jože. Stojijo: Pintar Danijel, Devetta Vojko, Terpin Marjan, Pavlin Damjan

V nedeljo, 24. marca je preteklo 30 let od ustanovitve Športnega združenja Olympia. Bil je petek 24. marca 1961, ko se je v dvoranici Marijne družbe na Placuti na pobudo prof. Martina Krannerja in ob pomoči pokojnega profesorja in duhovnika Mirka Fileja, takrat predsednika ZSKP, zbralo čez 50 mladih in nekaj starejših (za kroniko: B. in J. Bensa, prof. Ivo Bolčina, prof. S. Bratina, P. Čampa, Filej, Kranner, M. Uršič) na ustanovnem občnem zboru. Zapisnikar je bil Peter Komac. Na tem občnem zboru so bila sprejeta društvena pravila, ki jih je pripravil in razložil prof. Kranner. Ta je tudi imel uvodno besedo o namestu in programu društva. Med drugimi je dejal: »... V areni in na športnih stezah smo vsi brez razlike športniki in atleti, brez razlike kakšnega političnega prepričanja smo v javnem življenju... Žal se marsikje šport izrablja in zlorablja v drugotne nešportne namene... Tudi v nekaterih demokratičnih državah, žal, prihaja do nešportnosti in se pojavlja šovinizem, ki nasprotuje in ovira delo društev narodne manjšine... Vendar pa je treba, da tudi športno društvo in športno udejstvovanje slonita na nekaterih temeljnih naravnih etičnih načelih, mimo katerih ni mogoče iti in ni mogoče delovanje v družbi. Moralna načela, dostojanstvo in pravice osebe ter koristi družbe kot celote so v lestvici vrednot višje kot športna tekma sama. Vest, vera ter narodna zavest in ponos so višji in zvišnejši ideali kot športna slava. To sem vam hotel povdariti, da boste razumeli, da nepolitičnost v športu ni mišljena kot nekaka koncesija v škodo avtonomije tega ali onega; da nepolitičnost ni mišljena kot nekaka verska indiferentnost ali celo v škodo vernosti; da nepolitičnost ni mišljena kot nekaka narodna brezbrzičnost: skratka, nepolitičnost našega društva ni neka krinka, ki bi rušila naše verske, moralne in narodne svetinje, ampak je logično in jasno stremenje mladih in dobromisljelih, ki so ubrali isto pot in imajo isti cilj: zdrav duh v zdravem telesu. Tak je bil naš namen, ko smo snovali to društvo. Vsakdo je svoboden, da ta namen sprejme in pristopi ali pa ne... V tem duhu so napravljena naša pravila, je zasnovana sestava našega odbora... Glavni pa je človeški material, ste bodoči člani. Če boste delali in sodelovali, bo društvo uspevalo; če boste pa spali, bo društvo zaspalo. Ni namreč odvisno vse od odbora, največ je odvisno od članov, od vas samih...

Društvo ni samo študentovsko kot ni samo neštudentovsko, temveč bo skušalo dobiti v svoje vrste vse zdrave, poštene in dela voljne mlade sile iz mesta in z dežele, ki bi se hoteli športno udejstvovati ali se udeleževati zdrave rekreacije...«

Na ustanovnem občnem zboru je bila v smislu pravil predlagana lista 7 oseb (prof. Bratina, M. Uršič, prof. Kranner, Majda Sfiligoj, P. Čampa, Poldo Devetak, Antonija Calligaris), ki je bila soglasno izvoljena. Za dva zastopnika mladincev (po pravilih) sta od predlaganih treh bila izvoljena E. Anselmi s 25 glasovi in J. Cej z 22 glasovi (M. Terpin je prejel 5 glasov); kot zastopnik Oratorija »D. Savio« (po pravilih) je vstopil prof. Filej. V nadzorni odbor so bili izvoljeni B. Bensa, prof. Bolčina in V. Devetak, v razsodišče pa Corsi, Aleš Cussigh in Ivica Grudina. Na prvi seji, ki se je vršila 28. marca, se je v navzočnosti vseh 10 odbornikov izvolil naslednji prvi odbor S.Ž. Olympije: predsednik Kranner, tajnik Bratina, blagajnik Čampa, gospodar Cej, tehn. vodja Kranner, za 1. atletske sekcije Anselmi, za odbojko Devetak (ta je med letom odstopil in je bil kooptiran Terpin), podpreds. Filej (in pozneje Uršič).

Takoj naslednjega dne je imel predsednik razgovor z ravnateljem Dijaškega doma Sancinom in urednikom Primorskega dnevnika Veselom zaradi tega, da bi se smeli vpisati, oziroma da bi smeli ostati v Olympiji notranji in zunanji gojenci Dijaškega doma.

Naslednji občni zbor — prvi redni — se je vršil na nedeljo 15. aprila 1962, takrat pa že v mali dvorani Katoliškega doma in je bilo navzočih 40 članov. (Po pravilih se mora redni občni zbor vršiti vsako leto).

Takoj še leta 1961 se je Olympia včlanila v lahkoatletsko in odbojgarsko italijansko državno zvezo, leta 1962 v namizno teniško zvezo in leta 1972 v državno smučarsko zvezo (prvo slovensko društvo iz dežele Furlanije-Juljska krajina).

Trideset let že je Olympia prisotna v zamejski športni in atletske stvarnosti. Bilo je po drugi svetovni vojni prvo slovensko športno društvo na Goriškem — gotovo pa prvo slovensko lahkoatletsko in odbojgarsko — tako po vaditeljskem kadru kot po članstvu. Ima torej za seboj trideset let učinkovitega in plodovitega dela, ki je bilo v prvem desetletju zares pionirsko, pravo oranje ledine, oranje sedaj na lastni zemlji in v svojih prostorih. Nekateri orači

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE V GORICI

sklicuje

OBČNI ZBOR

v ponedeljek, 8. aprila 1991 ob 20.30 v Katoliškem domu v Gorici

Zveza slovenske katoliške prosvete Gorica

MOZART

1756 - 1791

Te Deum KV 141
Tantum ergo KV 142
Tantum ergo KV 197
Sancta Maria, Mater Dei KV 273
Sub tuum praesidium KV 198
Regina coeli KV 276

Missae in C KV 257 (Credomesse)

Olga Gracelj, sopran
Dragica Kovačič, alt
Marjan Trček, tenor
Janez Vasle, bas

Zbor in orkester Consortium musicum iz Ljubljane.
Dirigent dr. Mirko Cuderman.

Katoliški dom

Gorica, 13. aprila 1991 ob 20.30

in voditelj-trener so se namreč na to delo pripravljali in vadili — ker čas še ni bil zrel — v italijanskih društvih (Fari-ju n.pr. dekleta Sereni, Cigoj, Miklus in drugi), v Libertas in UGG fantje odbojkarji kot n.pr. Cej, Gergolet, Devetak V. in drugi), še najbolj pa v okviru šolskega Športnega odseka (lahka atletika, odbojka, smučanje).

Ko je šovinistično nastrojena skupina prevladala v društvih Libertas in UGG, sta ti dve društvi pod njenim pritiskom razpustili svoji odbojgarski sekciji zaradi slovenskih igralcev. In ker je že začel rasti Katoliški dom, je ideja samostojnega slovenskega športnega društva postala stvarnost.

Trdo in žrtev polno je bilo delo prvih deset let, a kronano z uspehi. Ime Olympia je naenkrat postalo znano; pomenilo je nekaj na športnem področju, ker je bilo povezano z aktivnostjo in športnimi dosežki. Povezano pa je bilo tudi z nasprotovanjem in zavistjo tako od strani šovinistične grupe večinskega naroda, kot tudi od nekega ideološko nasprotnega dela zamejske javnosti, ki ni imel za delo Olympije nobenega priznanja; tudi matična domovina Olympije ni hotela poznati. In vendar je bila Olympia prva, ki je organizirala prvo športno srečanje s kakim društvom iz Slovenije: 1. maja 1962 je na igrišču pri Katoliškem domu igrala z odbojgarsko ekipo iz Kanala. Dne 11. novembra 1962 pa je organizirala prvo uradno mednarodno tekmo z udeležbo moštva iz Slovenije.

Olympia si je ustvarila ime in sloves in tudi številčno je bila močna: v njej so bili mladi z Goriškega pa tudi s Tržaškega in iz Slovenske Benečije.

Pionirski časi so minili. Danes ima Olympia na razpolago materialna sredstva in lastno telovadnico (po za slugi KTD): stvari, ki smo si jih pred 30 leti samo pobožno želeli. Opažamo pa, da manjka danes zagnanosti, požrtvovalnosti, zavesti pripadnosti »naši stvari«, morda prav zaradi ugodnosti, ki so danes na razpolago.

Olympia mora živeti, mora delovati; treba je le volje in požrtvovalnosti, iniciativnosti in načrtovanega dela. Tako kot nekđaj!

OBVESTILA

radio

Spored od 7. aprila do 13. aprila 1991

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder: »Peter Klepec«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovenec. 14.10 - 19.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 8.10 Življenje onkraj življenja. 8.40 Valčki in polke. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 11.30 Bralni roman. Ivanka Hergold: »Nož in jabolko«. 12.00 Utrip mesta. 12.40 Zborovska glasba. 13.25 Gospodarska problematika. 16.00 Mi in glasba.

Torek: 9.30 Ženska v ospredju. 9.45 Orkestralna glasba. 11.30 Bralni roman. Ivanka Hergold: »Nož in jabolko«. 12.40 Zborovska glasba. 12.50 Orkestralna glasba. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Mi in glasba. 17.10 Pesniške podobe.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek Slovenec (ponovitev). 11.30 Bralni roman. Ivanka Hergold: »Nož in jabolko«. 11.45 Slovenska lahka glasba. 12.00 Prodor novih gastronomskih tokov v obmejni prostor. 12.40 Zborovska glasba. 13.25 Na goriškem valu. 14.10 Na goriškem valu. 15.30 Znani ansambli. 16.00 Mi in glasba. 20.00 Anthony Burgess: »Srečanje v Valladolidu«. Radijska igra.

Četrtek: 8.10 Slovensko denarništvo v Trstu. 9.30 Obvezna smer - vzhod. 11.30 Bralni roman. Ivanka Hergold: »Nož in jabolko«. 11.50 Slovenska lahka glasba. 12.00 Spoznavajmo Slovenijo. 12.40 Zborovska glasba. 14.10 Dvigljena zavesa. 16.00 Mi in glasba. 17.10 Četrtkova srečanja: Trst je klical.

Petek: 9.30 Človek v mejnih situacijah. 11.30 Ne morem jih pozabiti. Mala anketa o spominih na branje. 11.50 Slovenska lahka glasba. 13.25 Narodnozabavna glasba. 14.10 Otroški kotiček: »Otroški knjižni sejem«. 14.30 Od Milj do Devina. 16.00 Mi in glasba. 17.10 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki (ponovitev). 9.30 Strmeče uho. 10.00 Koncert v občinski dvorani v Špetru. Godalni kvartet Glasbene matice. 11.30 Ne morem jih pozabiti. Mala anketa o spominih na branje. 12.00 Režija in Kanalska dolina. 12.40 Zborovska glasba. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Glasbeni sprehodi. 16.00 Mi in glasba. Moč tišine. 2. oddaja: Jacobus Gallus Carniolus. 17.10 Odpri prostor. 18.00 Ulrich Lauterbach: »Obisk od zunaj«.

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 533177 poštni tekoči račun: 11234499

Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Pošt. plačana v gotovini - skupina II/70%
Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice
Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo
Società Tipografica Cattolica srl
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici
Cena posamezne številke: 1000 lir
Letna naročnina: Italija 45.000
inozemstvo 70.000
zračna pošta 95.000

Oglaš: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglaš in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA

ZAHVALA

Ob izgubi naše mame, babice in prababice

Marice Halat vd. Uršič

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ji kakorkoli pomagali in sočustvovali z nami. Posebna zahvala dr. Kazimirju Humarju in don Diegu župniku pri Sv. Ani za pogrebne verske obrede, zdravnikom in medicinskim sestram civilne bolnišnice v Gorici, ki so ji nudili zdravstveno pomoč v zadnjih dneh.

Sin Mladen, hčeri Albina in Jolanda z družinami ter ostalo sorodstvo

Gorica, 4. aprila 1991

nr